

Přivřu oči, exploze zní, duní a řve,
po obloze krouží tuší, mlčí a vře,
chce se mi spát, v hlavě bzučí, trpí a
zve
k hostině, kde sedí slepí, viní a lže.

Zodpovědnost, vědomí
na oprátce nevisí,
stejně ale křičí,
že trest nebere.

Začnem se ptát, odkud se berou vize
a sny,
krví a lží prosáknutou košili a dny,
mrtvolnej pach jde jim z rukou, zrůdy
a my.
Budem se bát, ale křičet a řvát, proč
on a ne ty!